

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 28 januari 2019 is Feyenoord Rotterdam N.V. (hierna: 'Feyenoord') in staat van beschuldiging gesteld op grond van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: 'RTBV') voor wanordelijkheden door aanhang van Feyenoord bij gelegenheid van de op 2 december 2018 gespeelde wedstrijd Feyenoord – PSV, te weten het afsteken van vuurwerk.

De Aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft Feyenoord een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende de betaling van een geldboete van 15.000 (vijftienduizend) EUR en het spelen van de eerstvolgende wedstrijd van het eerste elftal in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB vier weken na 4 februari 2019 waarbij de personen die een seizoenkaart hebben voor vak S geen toegang mogen hebben tot het stadion. Dit schikkingsvoorstel is door Feyenoord niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de Tuchtcommissie Betaald Voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 21 februari 2019. Zij heeft bij die gelegenheid Feyenoord gehoord, vertegenwoordigd door de heer mr. J.Y. van Benthem, general counsel van Feyenoord, mevrouw. mr. N. Kok, juridisch medewerker van Feyenoord, alsmede de heer B. Gerritsma, Safety & Security Manager van Feyenoord. Namens Feyenoord was ook de heer M. van Holstein, manager supporterszaken, op zitting aanwezig.

2. Vordering van de Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht. De Aanklager geeft aan dat de tenlastegelegde feiten wettig en overtuigend kunnen worden bewezen en verwijst hiertoe naar de stukken in het dossier en de beelden.

In artikel 20 RTBV is bepaald dat een – bij een wedstrijd betrokken – betaaldvoetbalorganisatie verantwoordelijk is voor wanordelijkheden veroorzaakt door de aanhang van de desbetreffende betaaldvoetbalorganisatie. Enkel, indien de club aannemelijk maakt dat zij voor, tijdens en na de wedstrijd voldoende maatregelen heeft getroffen van dusdanig verstrekkende en stringente aard dat de kans dat haar aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is, kan zij zich disculperen. Het is volgens de Aanklager niet een soort keuzemenu, maar een limitatieve opsomming van én, én, én.

Het in artikel 20 RTBV bepaalde is volgens de Aanklager geen vorm van risicoaansprakelijkheid, maar het komt wel dicht in de buurt. Volgens de Aanklager is dat onlangs nog herhaald in uitspraken van de Tuchtcommissie en de Commissie van Beroep. De Aanklager stelt dat aan de hand van jurisprudentie van de Tuchtcommissie en de Commissie van Beroep een aantal elementen naar voren komt die een rode lijn vormen in voornoemde uitspraken.

Zo is volgens Aanklager eerder door de tuchtrechtelijke organen van de KNVB overwogen dat – indien maatregelen die in het verleden zijn getroffen kennelijk geen doel treffen – dient te worden gezien of er andere stringenter maatregelen effectiever zijn. Volgens de Aanklager is aangegeven dat dit ook maatregelen kunnen zijn die de club minder populair maken bij de aanhangers van de harde kern van Feyenoord, maar dat de te nemen maatregel een consequentie is van het handelen van de supporters van de club.

De Aanklager erkent wel dat Feyenoord de reguliere maatregelen – de één op één fouillering en het omroepen van de stadionspeaker – heeft getroffen, echter ook in het verleden is gebleken dat deze maatregelen onvoldoende en ineffectief zijn geweest. De Aanklager constateert aan de zijde van Feyenoord geen aanpassing van de genomen maatregelen. Verder heeft de Aanklager ook niet het signaal ontvangen dat Feyenoord zich heeft ingespannen om te kijken welke (effectieve) maatregelen bij andere clubs worden genomen. Daarnaast heeft Feyenoord volgens de Aanklager niet aangetoond dat zij afspraken heeft gemaakt met de harde kern van Feyenoord. De Aanklager had bijvoorbeeld van Feyenoord verwacht dat de club de harde afspraak zou maken dat de supporters geen gebruik mogen maken van vlaggen nu hier allerlei soorten vuurwerk onder worden verstopt. Volgens de Aanklager is dat niet gebeurd.

Voor de Aanklager is het voorts onduidelijk of en hoe het stadion voor de wedstrijden (op de zwakke plekken) is gecontroleerd en hoe de rookpotten het stadion zijn binnengekomen. Feyenoord heeft aangegeven dat de rookpotten het stadion zijn binnengekomen, maar heeft hierbij niet aangegeven op welke wijze dit is gebeurd en op welke wijze dit dient te worden opgelost. De Aanklager stelt dan ook dat – na een eerdere zaak waarin de supporters van Feyenoord misbruik hebben gemaakt van de sfeeractie – Feyenoord hier juist meer aandacht aan had moeten besteden.

Daarnaast blijkt volgens de Aanklager uit jurisprudentie dat – indien sprake is van een risicowedstrijd – er wordt verwacht dat er meer dan bij een andere wedstrijd aandacht is voor maatregelen zodat de kans op wanordelijkheden te verwaarlozen is. De Aanklager betwijfelt ten zeerste of Feyenoord in deze (risico)wedstrijd meer aandacht heeft gegeven aan het treffen van voldoende maatregelen dan bij een normale wedstrijd.

Voorst stelt de Aanklager dat uit jurisprudentie ook gebleken is dat clubs die eerder te maken hebben gehad met vuurwerkincidenten extra waakzaam dienen te zijn. De Aanklager stelt ook dat door de tuchtrechtelijke organen is overwogen dat het toestaan van een sfeeractie met grote spandoeken en vlaggen een risico met zich meebrengt met betrekking tot de identificatie van bepaalde personen die vuurwerk afsteken. De Aanklager stelt in dat kader dat uit het onderzoek is gebleken dat Feyenoord bekend was met een door de supporters – van tevoren – georganiseerde sfeeractie. Bij opkomst van de spelers zouden Vak S en de omringende vakken gevuld zijn met vlaggen. Onder deze doeken werden meerdere fakkels en rookpotten aangestoken. Indien de Aanklager het voornoemde toetst op grond van het disculpatiecriterium, dan kan volgens de Aanklager de conclusie worden getrokken dat Feyenoord niet voldoende maatregelen heeft genomen.

De Aanklager stelt voorts dat het bij dit soort vuurwerkincidenten niet gaat om het positief dan wel negatief beïnvloeden van de wedstrijd, maar om risico's van het afsteken van vuurwerk en de veiligheid van de mensen in het stadion. Het negatief beïnvloeden van de wedstrijden kan volgens de Aanklager wel strafverzwarend zijn. In dat kader stelt de Aanklager dat het lijkt alsof Feyenoord eerder bezig is met het goed laten verlopen van de wedstrijd in plaats van dat de focus wordt gelegd op de risico's van het afsteken van vuurwerk en het borgen van de veiligheid van de mensen in het stadion.

De lat om zich te kunnen disculperen ligt volgens de Aanklager vrij hoog. Van een club als Feyenoord die vaker te maken heeft met het afsteken van vuurwerk, wordt bij (risico)wedstrijden verwacht dat nog meer aandacht bestaat voor maatregelen om dit tegen te gaan, zodat de kans op het afsteken van vuurwerk te verwaarlozen is. De Aanklager is van mening dat Feyenoord in de gegeven omstandigheden voor, tijdens en na de wedstrijd onvoldoende maatregelen heeft genomen om het afsteken van vuurwerk richting het speelveld te voorkomen c.q. te beëindigen en/of schuldigen op te sporen.

De Aanklager is derhalve van mening dat Feyenoord zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het RTBV en stelt dat het ten laste gelegde op grond van het meldingsformulier van de wedstrijdorganisatie en de beelden ook bewezen kan worden verklaard.

Strafmaat

De Aanklager stelt – in lijn met de besproken jurisprudentie – vast dat in deze zaak van belang is dat Feyenoord recidivist is ten aanzien van het afsteken van vuurwerk. Er staan meerdere aantekeningen op de strafkaart van Feyenoord. Volgens de Aanklager was Feyenoord gewaarschuwd en is het opleggen van louter een geldboete en/of het opleggen van een voorwaardelijke straf een gepasseerd station. Volgens de Aanklager kan in deze fase louter worden volstaan met het opleggen van een onvoorwaardelijke straf, inhoudend het sluiten van een gedeelte van een tribune.

De aanklager handhaaft derhalve zijn eis, inhoudende dat Feyenoord veroordeeld dient te worden tot een betaling van een geldboete van 15.000,- (vijftienduizend) EUR, geheel onvoorwaardelijk en het spelen van de eerstvolgende thuiswedstrijd van het eerste elftal in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB, waarbij de personen die een seizoenkaart hebben voor vak S geen toegang mogen hebben tot het stadion en het vak leeg is.

Met betrekking tot het verzoek van de Aanklager ten aanzien van vak S, stelt de Aanklager dat in de vakken eromheen ook vuurwerk wordt afgestoken. Echter, als naar deze zaak en de zaken in het verleden wordt gekeken dan is het heel duidelijk dat verreweg het meeste vuurwerk wordt afgestoken in vak S. Er dient in dit kader ook sprake te zijn van opbouw van straffen met dien verstande dat de Aanklager niet van mening is dat in deze fase het gehele stadion leeg dient te blijven. De Aanklager snapt dat dit een forse eis is en de Aanklager wil Feyenoord tegemoetkomen nu de Aanklager ziet dat Feyenoord verschillende maatregelen neemt. De Aanklager beperkt zich dan ook alleen tot vak S, terwijl, zoals gesteld, in de vakken eromheen ook vuurwerk wordt afgestoken en de uitsluiting ook ten aanzien van de omringende vakken verzocht had kunnen worden. Daarnaast verzoekt de Aanklager de Tuchtcommissie niet om de tenuitvoerlegging van de eerder opgelegde voorwaardelijke straffen.

3. Verweer van Feyenoord

Primair stelt Feyenoord dat de club het vervolgingsbeleid van de Aanklager lastig kan volgen. Feyenoord stelt niet te weten wanneer een Aanklager zal seponeren en wanneer niet. Het is volgens Feyenoord echter niet de bedoeling dat de Aanklager zonder enig beleid – althans zonder voor de leden van de KNVB kenbaar beleid – overgaat tot vervolging of niet. Volgens Feyenoord is de Aanklager niet-ontvankelijk, omdat de Aanklager zelfs niet tot een sepot overgaat indien acht stadionverboden zijn opgelegd terwijl in het verleden een sepot onder deze omstandigheden geïndiceerd was.

Feyenoord stelt zich subsidiair op het standpunt dat zij wel maatregelen heeft genomen om de kans op misdraging(en) van haar supporters te verwaarlozen. Zo is volgens Feyenoord voorafgaand aan de wedstrijd al een aantal maatregelen getroffen. Zo heeft Feyenoord de supporters één op één gefouilleerd en heeft Feyenoord een bericht geplaatst op de website van Feyenoord, op het scorebord en maakt Feyenoord ook gebruik van de stadionspeaker. Daarnaast stelt Feyenoord dat de club ook via social media actief is, namelijk via een webcare waarbij middels een Twitter-account aan supporters de mogelijkheid wordt gegeven om vragen te stellen. In de beantwoording van vragen is duidelijk gemaakt dat het afsteken van vuurwerk Feyenoord in grote problemen kan brengen. Daarnaast stelt Feyenoord dat een schouw heeft plaatsgevonden voorafgaand aan de wedstrijd.

Feyenoord stelt voorts gebruik te hebben gemaakt van het vernieuwde camerasysteem om incidenten te detecteren en, waar nodig, actie te ondernemen. Op basis van dit camerasysteem en met behulp van stewards zijn volgens Feyenoord tijdens de wedstrijd al zes personen overgebracht naar de arrestantenafhandeling. Bovendien zijn volgens Feyenoord nog twee personen geïdentificeerd die vervolgens een stadionverbod opgelegd hebben gekregen. In totaal zijn derhalve aan acht personen een stadionverbod opgelegd. Niet alleen zijn de supporters volgens Feyenoord creatief in het bemoeilijken van identificatie, maar kan het afgestoken vuurwerk zo klein zijn dat dit bij een één op één fouillering niet te achterhalen is.

Met betrekking tot het ongeorganiseerde afgestoken vuurwerk, stelt Feyenoord dat het vuurwerk te verdelen is in enkele gradaties en vormen. Zo zijn er volgens Feyenoord supporters die vuurwerk als wapen gebruiken door bijvoorbeeld met pijlen naar andere supporters elkaar te schieten of rotjes naar andere supporters te gooien, waarbij sprake is van gewelddadig gebruik, hetgeen inderdaad blijvend letsel kan veroorzaken. Daarnaast stelt Feyenoord dat vuurwerk wordt gebruikt om een wedstrijd te verstoren. Dit gebeurt voornamelijk als supporters vuurwerk afsteken en op het speelveld gooien waardoor de wedstrijd tijdelijk gestaakt dient te worden en vernieling van het veld optreedt. Hier is volgens Feyenoord sprake van 'storend' gebruik. Tot slot stelt Feyenoord dat het afsteken van vuurwerk in de vorm zoals bij de betreffende wedstrijd tegen PSV de lichtste vorm c.q. laagste gradatie betrof. Voor Feyenoord was het duidelijk dat supporters van Feyenoord hiermee sfeer wilde creëren. Feyenoord stelt dat het vuurwerk niet op het veld is gegooid of als wapen is gebruikt. Er is volgens Feyenoord derhalve geen letsel opgetreden en de wedstrijd is ook niet verstoord. Volgens Feyenoord scheert de Aanklager alles over één kam, maar spelen de vorm en de gradatie van het vuurwerk primair bij de bewezenverklaring en de disculpatie voor Feyenoord een rol.

Feyenoord heeft op zitting aangegeven niet weg te lopen voor haar verantwoordelijkheid ten aanzien van het gebruik van vuurwerk tijdens wedstrijden. Zij neemt actief deel aan discussies, veiligheidswerkgroepen, congressen van de KNVB en de UEFA en praat erover met supporters (o.a. binnen de 'Feyenoord Supporters Raad') met als doel het ongeorganiseerde vuurwerk in de stadions terug te dringen. Feyenoord stelt dat de clubs in het betaald voetbal tot de conclusie zijn gekomen dat individuele clubs er niet in zullen slagen om het terug te dringen. Onder het motto '*Samen Sterk tegen Vuurwerk*' is volgens Feyenoord de KNVB daarom een campagne gestart die Feyenoord van harte ondersteunt en waaruit blijkt dat de clubs in samenwerking moeten treden met andere partijen, zoals de KNVB, de clubs, de lokale overheden, politie en justitie. Feyenoord is van mening dat eerdergenoemde partijen het vuurwerkprobleem samen moeten oplossen en dat het buitenproportioneel straffen van de leden/clubs tot een einde moet komen.

Op basis van het voorgaande is Feyenoord primair van mening de Aanklager niet ontvankelijk is en subsidiair dat zij voorafgaand, tijdens en na de wedstrijd tussen Feyenoord en PSV voldoende maatregelen heeft genomen om de wanordelijkheden te voorkomen, beëindigen en de schuldigen op te sporen, als gevolg waarvan Feyenoord zich kan disculperen en dient te worden vrijgesproken.

Strafmaatverweer

Voor de ernst van de overtreding heeft Feyenoord de Tuchtcommissie verwezen naar het betoog met betrekking tot de vorm en gradatie van het afgestoken vuurwerk. Volgens Feyenoord betrof het hier, zoals aangegeven, de lichtste variant. Volgens Feyenoord zijn door de daders geen gewelddadige handelingen of verstorende activiteiten verricht nu zij zich volgens Feyenoord kennelijk toch bewust waren van de gevaren van het afsteken van vuurwerk. Feyenoord meent dat bij de oplegging van een eventuele straf rekening mee dient te worden gehouden

In de strafmaat zou volgens Feyenoord meegewogen moeten worden dat Feyenoord allerlei maatregelen heeft getroffen en, zoals aangegeven, acht personen wegens het afsteken of voorhanden hebben van vuurwerk een stadionverbod heeft opgelegd. Feyenoord stelt zich op het standpunt dat het door de Aanklager verzochte maatregel, inhoudende het sluiten van Vak S, buitenproportioneel is. Volgens Feyenoord zullen goedwillende supporters moeten lijden onder de kwaadwillende supporters.

Volgens Feyenoord is binnen de wetgevende macht van de KNVB, de Algemene Vergadering Betaald Voetbal (hierna 'de AVBV') reeds besloten om dergelijke straffen af te schaffen dan wel nog in zeer uitzonderlijke gevallen toe te passen. Volgens Feyenoord zullen er nieuwe regels gaan gelden en zullen deze op de AVBV in het voorjaar behandeld worden. Feyenoord is van mening dat de Tuchtcommissie hierop dient te anticiperen, waarbij vooruitgegrepen wordt op toekomstige wet- en regelgeving. Feyenoord meent dat – zeker tegen de achtergrond dat de clubs leden zijn van een

vereniging, in het licht van verenigingsgezindheid en geen formalistische toepassing van de reglementen – de maatregel van sluiting van een deel van het stadion in elk geval van tafel dient te verdwijnen.

Feyenoord stelt dat – in plaats van het opleggen van een geldboete en het spelen van een wedstrijd met sluiting van vak S – Feyenoord ook veroordeeld kan worden tot het opstellen van een plan van aanpak, gericht op het voorkomen van wanordelijkheden. Volgens Feyenoord slaat de Aanklager deze fase over terwijl Feyenoord van mening is dat deze stap eerst moet worden genomen alvorens een stadion deels gesloten wordt en er rechten worden ontzegd aan mensen om kaarten te kopen.

Feyenoord verzoekt de Tuchtcommissie primair de Aanklager niet ontvankelijk te verklaren. Indien de Tuchtcommissie de Aanklager ontvankelijk acht, dient Feyenoord subsidiair te worden vrijgesproken. Indien de Tuchtcommissie van mening is dat aan Feyenoord een straf dient te worden opgelegd dan acht Feyenoord een straf met een geheel voorwaardelijk karakter op zijn plaats. Tot slot verzoekt Feyenoord de Tuchtcommissie, indien een voorwaardelijke straf niet tot de mogelijkheden behoort, gebruik te maken van de mogelijkheid tot het opleggen van een alternatieve sanctie onder oplegging van een geldboete.

4. Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde bewezen, te weten dat Feyenoord zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het RTBV voor wanordelijkheden door aanhang van Feyenoord bij gelegenheid van de op 2 december 2018 gespeelde wedstrijd Feyenoord – PSV, te weten het afsteken van vuurwerk.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Het meldingsformulier van de wedstrijdorganisatie, ingevuld en ondertekend door de heer W. Janssen, veiligheidscoördinator van Feyenoord, zakelijk weergegeven, luidende:

“(…) Bij aanvang wedstrijd, tegelijk met de aangemelde sfeeractie, werd op grote schaal vuurwerk afgestoken, wat voor veel rook zorgde (...). Fakkels op de Gele zijde (Vak S) en enkele rookpotten op andere vakken.”

- Wedstrijdrapportage seizoen 2018'19, ingevuld door de heer J.C. Boersma, zakelijk weergegeven, luidende:

“Bij opkomst van de spelers, kort voor aanvang wedstrijd, werd door Feyenoordsupporters erg veel vuurwerk afgestoken. Ik zag vele fakkels Bengaals vuurwerk ontstoken worden op de Gerard Meijer Tribune vakken R.S en T. Hiervan af kwam veel rook en een felrode kleur vuur. In vak W2 werd ook een fakkel Bengaals vuurwerk ontstoken. Tevens zag ik dat diverse rookbommen tot ontbranding werden gebracht op eveneens de Gerard Meijer Tribune, vakken R, S en T. Ook een rookbom op vak W3 en Y1.

In de 15^e minuut hoorde ik dat een hard knalvuurwerk tot ontploffing kwam. Het geluid kwam vanuit de richting vak W3 alweer ik ook een rookpluim vandaan zag komen. Kort na het maken van de 1-0 voor Feyenoord, in de 27^e minuut van de wedstrijd, zag ik minimaal 2 fakkels met Bengaalse vuur (felrood van kleur). Op het Feyenoord vak S. Een harde knal was tevens hoorbaar, welke kwam van vuurwerk dat achter de W-tribune tot ontploffing kwam.”

- De beelden van de NOS en YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=w-Ltp5h7yRw>

5. Bespreking van het verweer en strafmaatmotivering

Het preliminair verweer van Feyenoord wordt door de Tuchtcommissie gepasseerd en verworpen en de Tuchtcommissie verklaart de Aanklager ontvankelijk. De Tuchtcommissie is van mening dat het beleid met betrekking tot de vervolging van clubs ten aanzien van het afsteken van vuurwerk niet is veranderd waardoor de Aanklager tot vervolging kan overgaan.

Zoals door de Aanklager gesteld, kan Feyenoord zich slechts disculperen indien zij aannemelijk maakt dat zij voor, tijdens en na de wedstrijd voldoende maatregelen heeft getroffen van dusdanig verstrekkende en stringente aard, dat de kans dat haar aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is.

De Tuchtcommissie dient derhalve een oordeel te vormen over de vraag of Feyenoord voor, tijdens en na de wedstrijd voldoende maatregelen heeft getroffen van dusdanig verstrekkende en stringente aard, dat de kans dat haar aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is.

Uit hetgeen Feyenoord heeft aangevoerd leidt de Tuchtcommissie af dat Feyenoord wel verscheidene maatregelen heeft genomen ter voorkoming of beperking van onregelmatigheden – waaronder de één op één foullering en het inzetten van een nieuw camerasysteem – maar dat deze maatregelen, gelet op het feit dat er toch meerdere malen op verschillende plekken in het stadion rookbommen en vuurwerk is afgestoken, niet voldoende zijn geweest en kennelijk geen doel hebben getroffen.

Voor de Tuchtcommissie is het voorts ook onduidelijk of en hoe het stadion voor de wedstrijden op de zwakke plekken is gecontroleerd en hoe de rookpotten het stadion zijn binnen gekomen. Feyenoord heeft aangegeven dat de rookpotten het stadion zijn binnengekomen, maar heeft hierbij niet aangegeven op welke wijze dit is gebeurd en op welke wijze dit dient te worden opgelost. De Tuchtcommissie is, conform het door de Aanklager gestelde, van mening dat Feyenoord – gezien het verleden – hier juist meer aandacht aan had moeten besteden.

De Tuchtcommissie stelt zich op het standpunt dat Feyenoord niet – dan wel onvoldoende – heeft aangetoond dat andere stringenter maatregelen effectiever zijn. Daarnaast is de Tuchtcommissie van oordeel dat Feyenoord onvoldoende heeft aangetoond dat de club bij deze risicowedstrijd meer aandacht heeft besteed aan het treffen van maatregelen dan bij een andere wedstrijd.

Aangezien Feyenoord bovendien niet voor het eerst wordt geconfronteerd met het afsteken van vuurwerk dient de club extra waakzaam te zijn. De Tuchtcommissie is er niet van overtuigd dat Feyenoord extra waakzaam is geweest. Naar het oordeel van de Tuchtcommissie dient Feyenoord haar beleid aan te passen opdat er geen of in ieder geval veel minder vuurwerk wordt afgestoken en adequater gereageerd kan worden op het moment dat zich dergelijke ongeregeldeheden voordoen.

Ten aanzien van het traject na afloop van de onderhavige wedstrijd acht de Tuchtcommissie het positief dat Feyenoord erin geslaagd is om acht daders te identificeren en te bestraffen.

De Tuchtcommissie is echter van mening dat dit aantal een stuk hoger had kunnen zijn indien Feyenoord de sfeeractie met grote spandoeken en vlaggen had verboden nu het toestaan van de sfeeractie met grote spandoeken en vlaggen het risico met zich meebrengt dat de identificatie van personen die vuurwerk afsteken belemmerd wordt. Van een betere zichtbaarheid van de supporters kan ook een preventieve werking uitgaan. Uit het onderzoek is gebleken dat Feyenoord kennis had van de sfeeractie waarbij de vakken zouden zijn gevuld met vlaggen waardoor de identificatie van personen die vuurwerk afsteken hiermee belemmerd zou worden.

Feyenoord heeft op zitting erkend en bevestigd wat de levensgevaarlijke gevolgen kunnen zijn van het afsteken van vuurwerk, in welke gradatie en vorm dan ook. Daarbij stelt de Tuchtcommissie vast dat Feyenoord op zitting desgevraagd heeft aangegeven geen voorstander te zijn om vak S 'vlagvrij' te maken nu dit van invloed zou zijn op de sfeer in het stadion. De Tuchtcommissie is van mening dat de

meerwaarde van sfeer van de vlaggen niet opweegt tegen risico's van het afsteken van vuurwerk waarmee ook de veiligheid van de mensen in het stadion in gevaar kan komen. Indien Feyenoord tijdens deze wedstrijd de supporters in vak S had verboden om gebruik te maken van vlaggen en spandoeken, dan had Feyenoord hiermee kunnen aantonen dat zij nadere maatregelen had getroffen die de club weliswaar minder populair maakt bij de harde kern-supporters, maar wel effectiever zouden zijn dan de maatregelen die in het verleden waren getroffen.

Op basis van het bovenstaande is de Tuchtcommissie van mening dat Feyenoord in de gegeven omstandigheden voor, tijdens en na de wedstrijd onvoldoende maatregelen heeft genomen om het afsteken van vuurwerk te voorkomen c.q. te beëindigen en/of schuldigen op te sporen. De Tuchtcommissie komt tot het oordeel dat Feyenoord – op grond van het meldingsformulier van de wedstrijdorganisatie, de beelden van de NOS en beelden van YouTube – zich schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

Het verweer van Feyenoord wordt als in strijd met de bewezenverklaring en de grondslag daarvan, als onder 4. vermeld, door de Tuchtcommissie gepasseerd en verworpen.

Strafmaat

Bij de strafoplegging houdt de Tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan en met hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen. De Tuchtcommissie ziet hierin geen aanleiding – mede gelet op de aantekeningen die voor het afsteken van vuurwerk op de strafkaart voorkomen – om af te wijken van de door de Aanklager geëiste straf.

De Tuchtcommissie meent – op basis van de strafkaart van Feyenoord – dat het stadium van voorwaardelijke straffen is gepasseerd. De Tuchtcommissie is van mening dat door een club bepaalde consequenties dienen te worden aanvaard indien de club zich niet aantoonbaar heeft gebeterd.

Ten aanzien van de door Feyenoord aangevoerde mogelijkheid tot het opleggen van een alternatieve sanctie, betracht de Tuchtcommissie in beginsel terughoudendheid bij het opleggen van een alternatieve sanctie nu de op te leggen sanctie een 'bestraffend karakter' dient te hebben.

De Tuchtcommissie stelt voorts in de lijn van eventuele nieuwe regelgeving dat het plan van aanpak met name toeziet op de kleinere clubs. De clubs die zich reeds in een stadium van een voorwaardelijke straf bevinden en deze voorwaardelijke straf hebben geaccepteerd en ook al eerdere straffen hebben gehad, hadden al veel eerder de noodzaak kunnen zien om, waar mogelijk, hun plan van aanpak aan te scherpen. De Tuchtcommissie stelt in het bijzonder vast dat vak S voor het overgrote deel verantwoordelijk is voor de vuurwerkincidenten waarvoor Feyenoord diverse (voorwaardelijke) straffen opgelegd heeft gekregen. In het kader van de voorwaardelijke straffen, had het op de weg van Feyenoord gelegen om met name ten aanzien van vak S, een specifiek plan van aanpak c.q. beleid op te stellen. De Tuchtcommissie ziet dan ook onvoldoende gronden om in plaats van een onvoorwaardelijke straf een alternatieve sanctie op te leggen.

De Tuchtcommissie acht een straf zoals hierna vermeld passend.

6. De kwalificatie

Het bewezenverklaarde levert op een overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a RTBV.

7. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld.

Het bewezenverklaarde is strafbaar, zoals onder 6. omschreven.

Feyenoord is terzake van evenvermelde overtreding strafbaar.

Feyenoord wordt veroordeeld tot een betaling van een geldboete van 15.000,- (vijftienduizend) EUR en het spelen van de eerstvolgende thuiswedstrijd van het eerste elftal in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB vier weken na 4 maart 2019 waarbij de personen die een seizoenkaart hebben voor vak S geen toegang mogen hebben tot het stadion van Feyenoord. Het betreffende vak zal tijdens de wedstrijd leeg moeten blijven.

Feyenoord wordt veroordeeld in de kosten van de mondelinge behandeling welke met Feyenoord in rekening-courant zullen worden verrekend.

Aldus beslist op 4 maart 2019 door dhr. mr. J.H. van der Velden, voorzitter, dhr. F. Sterk en mr. D.A. van Steenbeek, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.